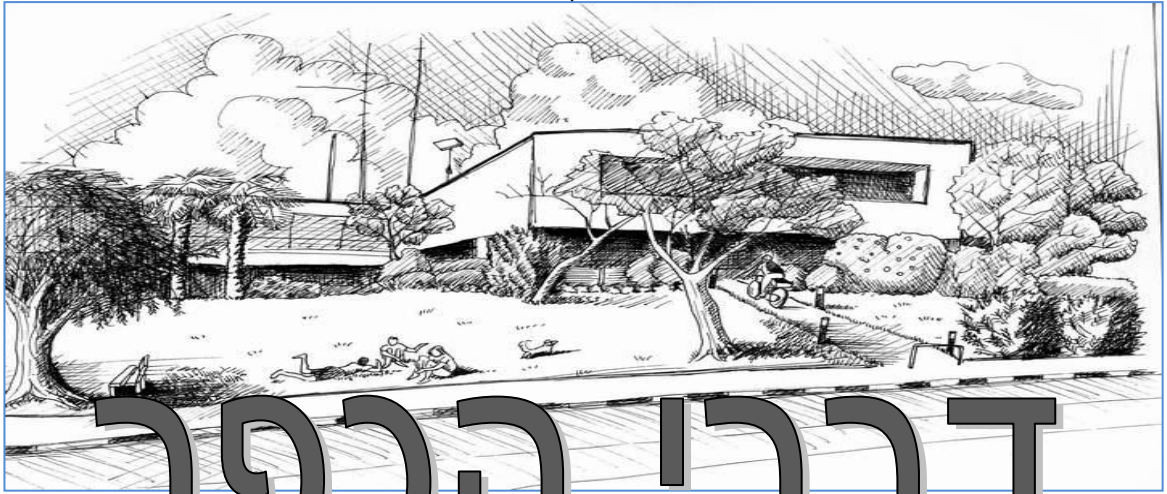

דברי הכפר

**"ופרוס עלינו סוכת שלומך
ברוך אתה ה' הפורש סוכת שלום
עלינו ועל כל ישראל ועל ירושלים".**

מתוך הסידור

גיליון מס. 2375 * ט"ו תשרי תשע"ד * 18 ספטמבר 2013
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי / sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

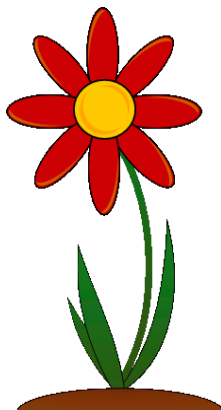
22/9	אלדד ליפשיץ (נכד)	25/9	גל לוין (נכדה) דוד איאן קופף (נכד הרט, בן-אבי)
23/9	קרן ליפא (נכדה-אפשטיין) מאיה שוער (נכדה-עמית)	27/9	קורין שפרונג טלית עומר יערה ואיתן וויסבקר
24/9	קני וויטהם אנדרו סימונס סלע בלומנטל (נכד-גליק) קיינן ארנברג (נכד) ענר גלבוע (נכד - ר. כהן) מייקל ומאיה פורסטר (נכדים) נח פורסטר (נכד) ענבר סויסה	28/9	עמית חייט עמית דדוש נועה כץ (מש' כהן - כץ)

מזל-טוב!

ימי נישואין

22/9	שולמית וג'וני פרנק
27/9	טל ויאיר אשכנזי
28/9	מרגרט ועומרי קופף

נזכור

יז	תשרי תשל"ח	29.9.77	מר יצחק סטרוקובסקי
יז	תשרי תשמ"ו	2.10.85	חיים גלעדי
כב	תשרי תש"ח	25.10.48	ליאון לייטמן
כו	תשרי תשמ"ז	29.10.86	הילרי קפלן
כז	תשרי תשמ"ג	7.10.82	גב' ריי לברט
כט	תשרי שס"ד	25.10.03	רינה טנא
א	בחשון תשל"ו	6.10.75	גב' לואי אפטרט
א	בחשון תש"ע	19.10.09	בלנש לוי

**בצער רב אנו מודיעים
על פטירתו של חברנו**

**אדם בן חנוך
ז"ל**

**ומשתתפים בצערם של
אלזה, דורי ומיה
וכל בני משפחותיהם**

שלא תדעו עוד צער

אבא - אדם - היקר,

מוזר לדבר עליך בלשון עבר, למרות שאנו התכוננו לרגע הזה כבר זמן רב. רצינו בכמה שורות לתאר ולתמצת אותך ואת חיך. חיים שהיו ארוכים ומלאים בניגודים. גדלת מילדות חשוכה ומלאת צללים, כפי שאמרת בעצמך, אל היותך איש המביא אור לחייהם של רבים.

היית איש של רוח, רחב אופקים במלוא מובן המילה, התעניינת בכל – בפוליטיקה, באמנות, בתרבות ובתיאוריות מדעיות בתחומים שונים...וגם, ובמקביל, אהבת את עבודת האדמה, את הצמחים והפרחים, ובעלי החיים. אהבת גם כדורגל, וכל חיך נשאר נאמן לקבוצת הכדורגל הלונדונית שלך – ארסנל. היית הומאניסט במלוא מובן המילה והשרשת בנו את האמונה שאדם לאדם – אדם, וכל בני האדם שווים וניתנים לאהבה. אהבת גם הנאות קטנות – עיתון טוב, נסיעות וטיולים בארץ ובחו"ל. השארית לנו, ילדיך, מורשת עשירה ועמוקה. אנו מוצאים עצמנו כיום אוספים תמונות ודימויים של ידיים, אשר תמיד אספת ואהבת, כמבטאים את מהות האדם והאנושיות. וגם ממשיכים במינוי לעיתון "ניו יורקר", אשר ליווה את משפחתנו במשך כששים שנה, ולאחרונה, כשכבר לא יכולת לקרוא בו, חשנו צורך להמשיך במסורת שהנחת לנו.

אבא, היית את חיי העולם הגדול, בנסיעותינו לשליחות בניו יורק ואחר כך בלונדון, אך אהבת יותר מכל את פינת הבית הקטנה שלכם בקיבוץ והשקעת שם את כל כולך. לא היית איש מאצ'ואיסט, עם גינוני גבריות...אך היית גבר עם חוזק פיזי ונפשי, שלא צריך להוכיח את עצמו.

אהבת אנשים והיית אהוב על ידי רבים, מבוגרים וילדים, אך לא היית איש רעים להתרועע. לא היית איש של קבוצות או של חבר'ה, אך השתייכת לוותיקי קיבוץ כפר הנשיא, היית ממייסדיו של הקיבוץ והיית נאמן לו ולרעיון הקיבוצי עד יומך האחרון.

בנית יחד עם אמא קשר זוגי של 60 שנה. קשר שגם הוא נבנה מצירוף וליכוד של ניגודים, וכך בניתם את חייכם המשותפים.

לא תמיד היה קל להיות ילדיך...היית רך, מקבל, עוזר ומבין, אך לעיתים גם נוקשה וקפדן. לעיתים כעסנו על התמימות שלך והפתיחות כלפי אנשים ועל האמונה האינסופית שלך ברעיון הקיבוצי – השיתופי, מבלי לראות את הפגמים והקשיים.

היית איש של עבודה וחיים, והמשכת כל עוד יכולת...בשנה וחצי האחרונות הלכו כוחותיך ואזלו. ראינו אותך נאבק עוד ועוד, אך גופך כבר לא היה יכול עוד. ניסינו להקל עליך וחשנו שבבית יונתן אתה מוקף באהבה ובתשומת לב, בסביבה שהיא מוכרת ונעימה לך. הרגשנו שבשבועות האחרונים כוחותיך הולכים וכלים, וניסינו לאפשר לך להרגיש שאתה יכול לשחרר ולתת לעצמך ללכת. ואכן כעת, בין כסה לעשור, כך עשית.

תנוח בשלום על משכבך, אבא יקר, תיהנה מהאדמה שכה אהבת ומהנוף הגלילי השליו שהיה חלק כה משמעותי מחייך. לקראת יום כיפור ברצוננו לבקש את סליחתך על הזמנים של כעס וחוסר הבנה, ולומר שזכינו באבא שהיה איש נדיר ומיוחד במינו.

אוהבים!

בהזדמנות כואבת זו, ברצוננו גם להודות לאנשים רבים: לצוות הרפואי של הקיבוץ – יפעת, טוטסי וד"ר אלדר אשר ליוו במסירות את אבא ואותנו בדרך לא קלה. לנורית- שעברה איתנו את המסלול של הסתגלות לזיקנה ולבריאות שמידרדרת וליוותה אותנו באש ובמים.

לצילה, אנאידה, ד"ר פרלוב וכל הצוות של בית יונתן אשר סיפק לאבא – ולמשפחה – את הטיפול המסור, הרגיש והמלטף ביותר שניתן לצפות בגיל זה ובמצבים בהם אבא היה. ידענו כל הזמן שהוא במקום הטוב לו ביותר ובידיים הטובות ביותר!

תודה לאומרי המטפל שסייע בסבלנות ובעדינות לאבא ברגעיו הקשים. לרפי אשר מיד עם שובו מארץ רחוקה, ארגן את הלוויה ועזר לנו לעבור זאת, כך גם שבי, אלק ורבים אחרים שטרחו, אפילו ללא ידיעתנו. לכל חברי הקיבוץ אשר ליוו את אבא, אמא ואותנו בזמנים אלו. **תודה ענקית לכולכם, שלא נדע עוד צער, וגמר חתימה טובה!**

אלזה, מיה, דורי, אפרת והנכדים – יונתן, נועה, מיכאלה ונוגה.

סבא יקר,

היית לי מודל חיקוי, מורה דרך, מקור גאווה והשראה.
השארית עלינו חותם גדול סבא, עלי ועל כל הקרובים אליך...
המשפטים והבדיחות שלך, שאיפיינו אותך כל כך טוב, ישארו תמיד חקוקים
בזכרוני.
איפה אפשר למצוא עוד אנשים כמוך סבא? אין עוד הרבה, מעטים אם בכלל...
אנשים שכל חייהם הוקדשו למען האחר, שללא עשייה למען הזולת לחייהם אין
כל משמעות, אנשים עם לב גדול כל כך, אך בלי שמץ של יהירות.
היית אדם יקר סבא – לכל הסובבים אותך – ועל כך יעידו אלפי התלמידים
שאותם חינוכת במשך שנים בדרכך המיוחדת והנוגעת ללב.
דרכך הצנועה והנעימה וטוב ליבך האינסופי הם מעוררי הערצה, והלוואי שעוד
הרבה אנשים היו אפילו במעט דומים לך.
תמיד אזכור את טוב ליבך, את צניעותך, ואשתדל להיות כמוך.
היית לי, ותמיד תהיה, מודל לחיקוי ועל כך אני רוצה להגיד לך תודה.
אני אוהבת אותך סבא, היה לי הכבוד להיות נכדתך.

נעה (בן חנוך)

לסבא

כבר הרבה זמן ידענו שאנחנו עומדים לקראת הסוף. כל שיחת טלפון הקפידה אותנו, וכל ביקור הרגיש כאילו הוא האחרון, וכל יום נוסף הרגיש לנו כמתנה. אבל כשהגיע הרגע, למרות ההכנות והדריכות, עברנו – ואני מרשה לעצמי לומר שכולנו – למצב של אוטומט: מבינים את הבשורה, לא מעכלים, לא משלימים, אבל פועלים.

סבא, אתה בשבילנו הרבה יותר מסתם סבא, הרבה יותר מסתם אבא, חם או בעל. אתה הדבק שמחבר אותנו ביחד ומאחד אותנו לכדי מיקשה אחת שנקראת משפחה; ומה שיצרת פה, בשישים ומשהו השנים האחרונות, זה הרבה מעבר למשפחה רגילה. עומדים פה ארבעה נכדים שמעריצים אותך, שמבחינתם אתה דמות מופת לחיקוי, להערצה, ללמידה ולאהבה; ארבעה נכדים שלכל אחד ואחד מהם זיכרונות ייחודיים וחוויות אישיות מהחיים איתך. אני לא יודעת איך נחיה בלעדיך, אני כן יודעת שלעולם לא נשכח אותך. מיכאלה (נכדה)

את הפסוק: **"חנוך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה"** (משלי כ"ב, ו'), מפרש המלבי"ם: 'מצוה שיהיה החינוך על פי דרכו, כי כל אדם מסוגל מטבעו לענין אחר...'

הגישה היהודית מדריכה אותנו לראות את הילד כפי טבעו. אנו צריכים לראות בילד אדם עצמאי וייחודי שיש לכבדו ולאהוב אותו בהתאם לטבעו ולתכונותיו. לא רק לאפשר לו להיות שונה, מתוך אילוץ וחוסר ברירה, אלא להאמין בו ולהעריך אותו באמת ובתמים. אם נתייחס לילדנו כפי שהוא, נסייע לו להיות מה שהוא מסוגל להיות באמת.

מתוך האינטרנט: 'חינוך ילדים' (הביאה שושנה ש.).

בראשית פרק א' פסוק כז □ "ויברא אלהים את-האדם בצלמו, בצלם אלוהים ברא אותו"

אף אחד מאיתנו לא מושלם, לא היה ולא נהייה. גם אדם לא היה מושלם, אבל אי אפשר לחשוב על סבא בלי להתפלא מיופיו הפנימי, הקרוב יותר לשלמות ממה שראיתי בכל בן אדם אחר. כשאני אומר יופיו הפנימי, כוונתי נשמתו.

אף פעם לא שאלתי את סבא אם הוא מאמין באלוהים, אני גם בטוח שבית קברות זה לא המקום לדון בשאלות כאלה, אבל אם אדם אכן נברא בצלם אלוהים, סבא הוא הוכחה לכך. רק צריך להכיר אותו כדי להבין את הדבר, ויש לי ארבעה זכרונות שארצה לשתף אתכם, שכל זכרון מסמל בשבילי חלק מאישיות יחידה במינה, האישיות של סבא שלי.

הראשון הוא גם הזכרון הראשון שיש לי מסבא, זה עוד מילדותי באמריקה שהוא בא לביקור ויצאנו להליכה. שאלתי אותו מתוך סקרנות באיזה שעה הוא נולד, הוא הסתכל אליי וענה לי במבטא הגרמני הכבד שלו: "I was born in der year one-tousand, nine-hundred and twenty one" ואני כילד אמריקאי פשוט לא הצלחתי להבין את הדבר. איך הוא נולד בשנת אלף ועדיין חיי? (הרי באמריקה אומרים 1921) התעקשתי שהדבר בלתי אפשרי, הוא התעקש חזרה שהוא אכן נולד בשנה הזו וככה נמשך עד שהייתי על סף בכי. הוא צחק והפסקנו את הוויכוח, בסוף הבנתי את התאריך, אחרי ששאלתי את אבא וצחקתי. זה היה סבא, הוא אהב להשתעשע והוא עשה זאת מאהבה, לא היה יום שראיתי אותו והוא לא ניסה לגרום לי לצחוק.

הזכרון השני הוא בקיבוץ, גם בהיותי ילד קטן, כשהוא מרים אותי ביד אחת ואת בת דודה שלי נועה ביד השנייה וחשבתי לעצמי שיש לי את הסבא החזק בעולם. תזכרו שהוא עוד היה בשנות השמונים לחייו כשזה קרה. והוא באמת היה חזק כשור, אפילו בחודשים האחרונים שלו הוא הצליח ללחוץ לי את היד בחוזק לא ייאמן. אבל עם כל החוזק הזה הוא היה האדם הכי עדין שהכרתי, והוא לא פספס הזדמנות לשחק עם נכדיו, ללא כל התייחסות לגיל כי אנחנו מעל הכל.

הזיכרון השלישי, הוא כבר מלפני שנתיים או שלוש, שוב עם בת דודה שלי נועה, כשיצאנו לעזור לסבא וסבתא עם הכביסה. סבתא הלכה לכמה רגעים ואני או נועה לקחנו את התיק שלה. באחת העליות, סבא רצה לסחוב את התיק עד למעלה וכשסבתא ביקשה אותו חזרה, הוא לא הסכים לתת לה כדי שלא יהיה לה קשה. ביקשו ממני לצנזר את החלק הזה אז אני רק אגיד שזה נגמר במכות (תהיו בטוחים שסבא לא לחם בחזרה, אם יש מישהו יותר חזק מסבא

זה סבתא..) וסבתא הצליחה להשתלט על התיק. זה סבא, הוא בחיים לא ייתן למישהו לעשות משהו בשבילו, אם הוא יכול לעשות את זה בעצמו, בעצם אפילו אם הוא לא מסוגל לעשות את זה הוא ינסה, רק לא לתת לגרום למישהו אחר לעשות בשבילו.

הזכרון הרביעי והאחרון, הוא מלפני שנה. זיכרון שבשבילי תמיד ישאר הזיכרון מסבא.

גם הוא מכאן בקיבוץ, בבית של סבא וסבתא. סבא שאל אותי מה שלומי ואמרתי לו בסדר גמור, כרגיל. והוא, כרגיל ענה לי בשאלה: קצת בסדר וקצת גמור?

צחקתי והוא שאל אם אני עושה משהו מיוחד. קפטן נבחרת כדור-רגל? לא. שחקן פיתוח בנבחרת כדורסל? לא. מתחרה באתלטיקה קלה? לא סבא, אני לא עושה משהו מיוחד בכלל אני לא טוב בדברים האלה.

אבל אתה טוב דברים אחרים הוא אמר. צחקתי ואמרתי לו שאני לא טוב ממש במשהו ספציפי והוא הסתכל עליי במבט כמעט נעלב. אחרי כמה רגעים הוא אמר לי משפט שתמיד יילווה אותי כשאחשוב על סבא..אתה ילד מדהים ואל תשכח את זה, אתה ילד יוצא דופן ואין כמוך. וככה במשך הדקות הקרובות הוא הסביר לי בדיוק כמה שאני טוב בדברים שונים שאף פעם לא חשבתי עליהם, באותו רגע הבנתי שאני מדבר עם אדם שיכול לגרום לכל אחד להרגיש הכי טוב שהוא יכול עם עצמו. זה סבא שלי, רגיש ואיכפתי לכל אחד שהוא הכיר בלי יוצא דופן. הוא ידע לאהוב ולכבד. אפילו בלי לדבר, רק עם החיוך הענקי שלו, הוא יכל לגרום לכל אחד לחייך.

אומרים שתמונה שווה אלף מילים, אז כמה שווה זיכרון? דיברתי הרבה, אבל אני בחיים לא אוכל להסביר מי זה סבא שלי על דף נייר, מזל שיש זיכרונות, כדי שלפחות תמיד נדע מי זה סבא, בתוכנו, לא צריך עוד מילים. אני אוהב אותך תמיד, ותודה שהיית האדם שהיית, צלם אנושי של משהו טהור יותר, משהו אלוהי.

יונו בן חנוך - נכד

אדם. "דמסקי".

אדם כמו שאומרים הוא "מורה לחיים".
 כיתת אייל לפני 50 שנה.
 חמש שנים חשובות, אולי הכי חשובות! מא' עד ה'. הכל למדנו ממנו.
 לא ממנו - איתו, כפי שהוא היה אומר.
 לקרוא, לכתוב, ללמוד, להבין, להרגיש... לאהוב.
 אדם אהב את כולנו! בכל ליבו הרחב.
 עד היום אני חושבת על הפלקטים הגדולים והצבעוניים שהוא צייר לנו בלורדים,
 עם אלפי נקודות וקווי-קווים.
 מערכי שיעור שלמים נשארו לי בזיכרון. לפי נושאים.
 נושא השעון – כשבנינו שעוני שמש, שעוני ירח, שעוני גלגלים.
 נושא הבית – כשגרנו בבית על עמודים בחורשת הנח"ל, באוהל אינדיאני,
 באיגלו שבנינו מבלוקים (ואדם בחיך העדין, המתנצל ומסביר ש"מה לעשות,
 אין קרח אצלנו).
 אפילו מהטלויזיה הבריטית הגיעו לצלם שיעור על עתיקות הבזלת... שלנו.
 אבל יותר מהכל למדנו ממנו שכל אחד מאתנו מיוחד מאד. ונהדר.
 ולכל אחד יש קצב משלו, יופי משלו וכשרון משלו.
 ואת כל זה למדנו בכיתה א'. ולקחנו איתנו לכל החיים.
 תודה אדם – המורה שלי, המורה שלנו, ושל עוד הרבה בני מזל שזכו.
 תימי (תמנה עמית-שוער)

מילים שבקושי מצליחות לגעת

מזה שנים לא הייתי בקשר עם אדם והינה באחת הוא נכנס בחזרה לתודעתי
עקב מותו.

רציתי מאד לאמר משהו ליד קברו הטרי אך נאמר לי שיש המון.....
רציתי לכתוב משהו ב"דברי" אבל נראה לי שיהיה המון.....
ואם כך רק מספר שורות שמכסות אולי טיפה בים של זכרונות...

התקופה, ראשית המדינה וכולנו שפני נסיונות. אורח החיים הקיבוצי מהווה
מעבדה אנטרופולוגית.

הורים וילדים חיים בתוך בליל של רעיונות אידאולוגיים. גם החינוך היה
בחיתוליו ומעטים ידעו את סודות ההתמודדות עם השיטה החדשה.

אנחנו, כילדים חשנו במובנים רבים כאילו בגן עדן. עקב צורת החיים דאז חיינו
הרחק מעיניהם של הורינו. המטפלות והמחנכים ניווטו בתוך בליל של רעיונות
מנוגדים שאיימו להפוך בכל פעם את מערכת החינוך על פניה.

בתוך הנהר הגועש הזה חתר אדם במעין קייק חינוכי קטן, מקפץ על גלי
האידאולוגיות השונות שעלו ונפלו. נתזים של בקורות מכאן ומכאן, דרישות
האסיפה כנגד רגשות של הורים מתוסכלים הפכו כל יום למבצע סבוך וכמעט
בלתי אפשרי.

אדם, המחנך הבלתי נלאה שידע לא רק להיות המבוגר מלמעלה אלא גם
האוהד השרוף של הכדורגל הישראלי, יחד איתנו, בגובה העיניים. דרך הקשר
המיוחד הזה הצליח להגיע לרבים מילדי דאז. ואל נשכח שרבים מהילדים
בימים ההם הגיעו ממשפחות קשות יום אם לא מעבר לזה כאשר הם רחוקים
ממשפחתם הביולוגית ונתמכים על ידי משפחות מאמצות כאן.

אדם, את שלך בהחלט עשית ועל כך אני מודה לך, אמנם באיחור רב מאד.

נוח בשלום על משכבך – אדם יקר

דוד אלמן

לאדם בן-חנוך.

אדם, איש יקר לי מאד - איש חינוך משחר ילדותי.

הקשבתי לכל הסופדים הרבים מול קברך הפתוח. הסכמתי, שמחתי לשמוע כל-כך הרבה דברים יפים עליך. חבל שרק עכשיו, גם אני מרגיש בצורך לומר (חלק קטן) מכל מה שראוי היה להיאמר בפניך.

התוודעתי אליך בצעירותי, כאשר לקחת על עצמך משימה בלתי אפשרית: להיות מורה ומחנך בעת ובעונה אחת לשתי קבוצות הילדים הראשונות של כפר הנשיא ("אריה" ו"צבי")!

חלפו להן כמעט שישים שנה ואני נושא איתי זיכרונות אינספור – כאילו היה זה אתמול שלשום.

בשנת 1954, בצריך (שלימים נקרא "הצריך של רג'י") עמדנו (קבוצת צבי) לסיים את לימודינו בכיתה ב' עם נירה (מעמיעד) ולא נמצא לנו מורה לשנה הבאה.

ב"בית הספר הישן" כבר למדו אצל אדם ילדי קבוצת אריה. הוחלט שאנחנו - שני שנתונים אחריהם, נחלוק איתם את המורה / מחנך וכך היה: פעם - הם בלעדנו, פעם - אנחנו בלעדיהם ולעיתים – שיעורים משותפים. הפכנו להיות הצמד: "אריה-צבי".

אדם היה "חזות הכול" (ואני בטוח שלא רק עבורי): דמות אבהית מלטפת, מקור "הידע", הסמכות המפקחת, "בעל החלומות", "מצית הדמיון", מעורר האהבה לספורט (כדורגל – בעיקר), מטיף לשיתוף פעולה, לשוויון, לרעות, לאהבת הזולת, כבוד הדדי ולצדקת האידיאל הקיבוצי.

השנים הללו היו קשות מאד – עבורנו, עוד יותר עבור בני קבוצת אריה (שנאלצו לקבל בני-משק קטנים מהם בהרבה) אך קשה במיוחד ובעיקר – לאדם עצמו:

הוא נאלץ - כמעט ללא סיוע - להתמודד עם חבורת "פושעים צעירים" שהטילה חיתתה על כל בני הקיבוץ, רק משום שהיו "בני משק"; ראיתי אותו פעמים אינספור בולם עצמו מלהכות כמה מן הילדים הללו... הוא עשה כמיטב יכולתו להסביר, להרגיע – בקול שקט, לפשר בין הניצים ובאותה הלהיטות ממש – גם "לתקוע" ידע בחשבון, עברית, גיאוגרפיה, וכו', בראשים ה"קשים" של כולנו.

היו כאלה שחשבו שהוא "חלש-אופי" וכי אינו מגיב "ביד חזקה ובזרוע נטויה" כפי שהתבקש מהמצב. אני בטוח שכבר בימים הקשים הללו, הוא הבין היטב

שבעיות לא תיפתרנה בכוח הזרוע, אלא בכוח השכנוע, ההדרכה, הדוגמה האישית. "היד המכה היא בית הגידול של חיידק האלימות!"

לימים הגיע מאוסטרליה פיקסי: מורה חדש עבור קבוצת הצבי ואיתו גם צעירה ודינמית בשם אילזה. נשארנו צמודים לקבוצת אריה אבל כבר לא למדנו תחת שרביטו של אדם. הוא פגש בי פעמים רבות ותמיד התעניין בנו ועקב אחר התקדמותנו.

עשרים וחמש שנים מאוחר יותר נפגשתי עם אדם: אני כמורה והוא כיועץ הפדגוגי ב"עמק החולה". ניהלנו שיחות רבות בנושאי חינוך - מן הסתם, אבל גם בנושאים אחרים. נדהמתי לגלות שתובנות רבות שאפיינו את אדם כשהיה המורה שלי, מובילות אותי עם תלמידיי. הסתבר לי שיש דברים שנשתלים בך בלי שתחוש בהם.

אדם, איש יקר - נעמת לי מאד. היינו נפגשים "על מדרכות הקיבוץ ועל "כביש המערכת". יחסר לי חוש ההומור המיוחד שלך ("אני בסדר גמור, קצת בסדר והרבה גמור...") או: "אורי, אל תשכח לנשום" (!!). תראה מה קרה לך כששכחת לרגע את ההומור שלך ...

אשמור על מורשתך עם הרבה כבוד והערכה.

אורי גולן – תלמיד חבר ומעריץ.

אדם יקר

אמנם הלכת מאיתנו לאט, בהדרגה, ועם זאת- הנחרצות של המוות תמיד מכאיבה בִּודאות של פרידה.

אני זוכרת אותך מהשנה הראשונה שלי בבית הספר- היועץ האולטימטיבי, שקולט את מצב התלמידים משיחה מקרית במסדרון. תמיד עם הומור חד, ועם לב רחב, ניגש בלבביות לכל תלמיד ונכנס אל הלב. ככה גם נכנסת ללב שלי.

אני יודעת שאי אפשר להקיף במספר מלים את מי שאתה- את הידע העצום, את חוש האחריות, את היקיות במובן הטוב שלה, כשאתה עושה תמיד כמיטב יכולתך, אף פעם לא מוותר לעצמך, ומתעקש על כל תלמיד שלך. תמיד מתוך מחשבה עמוקה, אתה מוליך כל תלמיד לפי אופיו, לפי הרעיון: "חנוך לנער על פי דרכו". עם זאת המטרה הרחוקה בהירה לפניך, ואתה נותן הכוונה עדינה

ועיקשת משלך לכל אחד ואחת.

המשכתי לעבוד איתך במל"מ (מרכז הלמידה), כשעזרת לתלמידים לבנות את עצמם ואת דרכם, ובאולפן- כשקלטת תלמידים דרך לימוד העברית. החינוך היה בליבך, ולקחת אותו מתוך רצינות רבה, עם רובד פילוסופי, שמאד התחברתי אליו (אולי כי אנחנו מאותה התפוצה). יחד עם זאת ידעת להלך גם בקלות, בהומור האדמי שלך. ידעת לרכך פינות קשות ולעזור לכולנו, ובטח גם לעצמך, לעבור את קשיי החיים.

סיפרת לי פעם איך בחרת לך שם- היטבת לבחור! שמך מאפיין את מפעל חיך- להיות איש חינוך ואדם.

נהוג לבקש על הקבר סליחה ומחילה מהנפטר. אדם- סליחה על שהכאבתי לך, כשנאלצתי לבקש ממך לסיים את העבודה בבית הספר. אני זוכרת אותך יושב ביום שלישי אחד, אחרי שאספת את הספרים והחוברות שלך, ואתה כל כך עצוב. שנינו ידענו שהסתיימה תקופה.

מול הכאב של הפרידה אני מתנחמת עכשיו במלים של אח שלי לשיר על הנסיך הקטן. בציטוט חופשי: 'כולנו בני חלוף, כדרך כל דבר יקר אשר רוחו בנצח'.

אדם, רוחך שורה עוד בין כותלי בית הספר, בשבילים שבהם התרוצצת ללא ליאות, ובלב אוהבך הרבים- אנשים בהם נגעת בתבונת הלב שלך.

אילזה, דורי ומאיה, תנחומים ואהבה מאנשים רבים בבית הספר, שאוהבים את אדם כל אחד בדרכו.

אתכם. נורית עמדי בשם צוות עמק החולה

אדם בן-חנוך

כשהיינו שואלים אותך: "אדם, מה שלומך?" היית עונה: "בסדר גמור – חצי בסדר, חצי גמור". אבל בשנה וחצי האחרונות, כשישבתי מולך בקבלות שבת בבית יונתן, הייתי רואה אותך כל שבוע כשאתה פחות בסדר ויותר גמור. עם זאת, מה שחיים את הלב, היה לראות את בני משפחתך, מיה, דורי ואפרת והנכדים יושבים לידך, ובעיקר את אלזה, שבמסירות רבה דאגה לך כל הזמן.

בשנים האחרונות היו לי כמה הזדמנויות טובות לאמר בפניך, דברים בשבחך. בין השאר כתבתי את ההמלצה שזיכתה אותך בתואר יקיר הגליל לפני שלוש שנים. ואילו את הדברים הבאים כתבתי לפני שנתיים וחצי, כשצינו את יום ההולדת התשעים שלך. הנה הם הדברים:

אדם-בן-חנוך קורא לעצמו בהומור האופייני לו בשם "אדם בן חינוך". אדם הוא אדם מיוחד, ובן חינוך בהחלט מתאים לו, כי אלפי האנשים בגליל ובכל רחבי הארץ, וגם בחו"ל מכירים אותו כמחנך ממדרגה ראשונה.

אבל שמו של אדם-בן-חנוך בילדותו היה שמואל חנוך חנוכביץ', ויש עדיין חניכים שלו מהימים הרחוקים ההם שקוראים לו בשם זמי חנוכביץ'. אדם נולד בברלין לפני 90 שנים. לאחר עליית הנאצים לשלטון הוא הצליח להגיע לאנגליה, ובעקבותיו הגיעה גם משפחתו. ראשית עיסוקו בחינוך הייתה כמדריך בתנועת הנוער "הבונים", משם הוא זכור עד היום כמדריך נערץ. חלק מעבודתו הייתה גם בפנימיות מיוחדות של ילדים שהגיעו, אף הם כפליטים מאירופה ללא הוריהם. הפער בגיל בינו לבין החניכים שלו לא עלה, לפעמים, על שנים בודדות, אך הוא היטיב להבין לנפשותיהם ולצרכיהם. מאוחר יותר זכה אדם להימנות עם סגל המחנכים בבית הספר "סאמר-היל" של A.S.NIEL. היה זה בית-ספר שהתפרסם בעולם כולו בגישתו המהפכנית לחינוך ילדים. בתוך תרבות שמרנית ומחמירה, היה בית הספר של ניל בית ספר פתוח וליברלי.

עם עלייתו לארץ והתיישבותו בכפר-הנשיא נשלח אדם ללמוד הוראה בסמינר הקיבוצים וקיבל על עצמו את חינוך הכתה הראשונה של הקיבוץ, כתה שבנוסף לשלושה ילדי הקיבוץ שהיו בה היא התמלאה ברובה מילדים מבתים הרוסים, שנשלחו לקיבוץ במסגרת מפעל "ילדי ישראל" של רחה פרייר. ושוב היה אדם לדמות המשמעותית לילדים שחסרה להם תמיכת משפחה אוהבת.

במשך השנים חנך אדם כיתות בכפר-הנשיא, ב"מבוא הגליל" ואחר כך גם ב"עמק החולה". בין לבין הוא היה פעמיים בשליחות לתנועת הנוער איחוד הבונים, היה פעיל במחלקת החינוך של איחוד הקיבוצים והקבוצות, ואף לימד בסמינר אורנים. ועם כל זאת תמיד חזר אל אותם הילדים הנזקקים למבוגר מחנך קשוב ומסייע. היום קוראים לזה כיתות מקדמות או כיתות קטנות, אבל לא מעט בוגרים של עמק החולה מציינים בגאווה שהם היו שייכים ל"קומנדו אדם", כיתות החינוך המיוחד שאדם חנך וריכז. כמו כן הוא גם היה יועץ בצוות היועצים של בית-הספר, ומכאן הפך להיות היועץ של כיתות "נעלה", שפה הוא היטיב לשלב את היכולת האבחונית המצויינת שלו, אפילו בתקשורת מילולית מצומצמת, עם הנתינה האינסופית של הוראה וחינוך של כל פרט ופרט.

החיבור של אדם אל ילדים עולים, היה כל כך מובן מאליו, הלא הם ילדים נזקקים, והוא שם על מנת לעזור, והוא מלמד אותם לא רק עברית אלא גם להיות יהודים וישראלים.

בגיל 90 הוא ממשיך להתנדב בבית הספר, הוא נוסע בהסעה של התלמידים, ועדיין משמש גורם מרגיע בנסיעה לבית הספר ובחזרה. בגיל 90 הוא כבר לא משחק כדורגל עם חניכיו, אבל יש לא מעט אנשים מבוגרים, אפשר לאמר אפילו

מזדקנים, שזוכרים את המדריך האהוב שהיה משחק אתם כדורגל ואף מרים שני ילדים, כל אחד ביד אחת, תוך כדי משחקים.

כאמור, השם הוא אדם, אבל בכפר הנשיא יודעים כל הילדים שאם שואלים אותו מה שמו הוא עונה על פי ימי השבוע: ביום א' הוא אדם, ביום ב' הוא בדם, וביום ג' הוא גדם וכך הלאה, וגם זה אחד מהאופנים בו אדם, בעזרת ההומור המיוחד שלו מלמד ילדים.

אדם בן חינוך, איש חינוך למופת....

תמר וולפין

לאדם בן חנוך

אדם נכנס לבית יונתן לפני כשנה וחצי, במאי 2012

הצוות תמיד נקשר לדייר ולמשפחתו, ולמרות שהמוות הוא חלק בלתי נפרד מהבית, תמיד יש קושי בפרידה וגעגועים לאנשים שהיו חלק מהווי הבית וטיפולם היה הרגל שוטף של העבודה היומיומית.

הצוות מכיר את הדייר בסוף ימיו, ומי שהינו חבר קיבוץ, כמוני, זוכר ימים אחרים ובריאים ומלאי עשייה ומרץ.

אף פעם לא אשכח כשהחלפתי את אדם כשהיה מורה בכיתת חרמון לשבועיים. הערצתי לאדם ולכל העוסקים במקצוע ההוראה אחרי שבועיים אלה הייתה רבה מאד וכנראה אז גמלתי בליבי לא לעסוק במקצוע זה. גם תמיד אזכור את אדם אוהב הילדים המסתובב בחדר האוכל ומציג עצמו בפני כל פעוט שנקרה בדרכו כאדם, אבל ביום ב' שמו בדם, ביום ג' – גדם וכולי, עד יום שבת שבו הוא נקרא שדם.

צוות בית יונתן נזכר בגעגועים באדם – הדייר בבית הסיעודי, וכך אמרו: אדם היה בעינינו איש אציל, איש ענו, אדם טוב ומנומס. הייתה בו מכובדות ולא העזנו סתם להתבדח עמו אלא לדבר עמו בכבוד גדול כי הוא הקרין ייחוס רב. אחת הדיירות מאד מאד נעצבה כשנודע לה על מותו של אדם ועד עכשיו לא נרגעה. היא לא מאמינה שאיש כה נחמד הלך לעולמו (לעומת דיירים אחרים שהיא שופכת עליהם קיתונות של רותחין) א-מענטש היא אמרה עליו – בן אדם כשמו כן הוא.

גם לקראת הסוף כאשר אדם לא יכול היה כבר לדבר, ראינו שיצר עמנו קשר עין, רצה לתקשר ולא יכול היה.
 היה לו חיוך מאיר ותמיד שם לב לאחרים וגם העיר שהצוות עובד מאד קשה.
 כששמע שאחת העובדות היא רווקה התייעץ עם אילזה בניסיון כיצד ניתן לשדך אותה.
 גם במצבים של כאב וחוסר נחת וחוסר נוחות ענה בנימוס ובדרך ארץ עם קריצה קלה לתחום ההומור. שנשאל מה שלומו ענה "היו לי כבר ימים יותר טובים".

יחסו לעבודה היה ברור ומתוך שלא היה לגמרי צלול ביקש מאיתנו שניתן לו עבודה, שאל מתי מגיע האוטובוס שנוסע לביה"ס והתעקש שהתלמידים מחכים לו. נדמה לי שעבד בביה"ס עד שחלה. יום אחד הוא עוד נסע לעמק החולה ולמחרת חלה ואושפז בבית החולים. הוא לא ביזבז אף שנייה לריק ותרם עד היותו בן 90 פלוס.
 המשפחה היתה מאד חשובה לאדם. שמה של אלזה נישא על שפתיו יום יום ושעה שעה, והוא קרא בעת מצוקה למיה ולדורי שיהיו עמו.

הצוות מבקש להגיד לך אילזה שגם את תחסרי לו מאד, שהיית דיירת פעילה לא פחות מכל אחד מהעובדים. יחסו לנו הערותיך על התפריט, את הבדיקה היומית שלך של סידור העבודה, את הערותיך מה לתת לדייר זה או אחר, את בקשותיך להנמיך רדיו, טלוויזיה, או קולה של דיירת, ובכלל, את האיכפתיות שלך ומעורבותך בקומפלקס הנקרא בית יונתן.
 לכל משפחת בן חנוך, משתתפים בצערכם ובאובדנכם, ומעזים להגיד שזכיתם באב/בעל/סב מיוחד במינו.

צילה בשם כל הצוות של בית יונתן

ימי הולדת

29/9	שוש אפשטיין יאיר דוארי	3/10	אודי וולר (נכד רינה כהן)
30/9	שני בלומנטל (נכדה-גליק) דניאל שור (נכד-ג'קסון) נמרוד סולומון (נכד)	4/10	יבין בן רשף
1/10	טל שובל (נכד) דליה זלצברג	5/10	זיוה מלינה מוריה מימרן (נכדה נמנוב)
2/10	מעין כהן (נכדה - רותי מרכס) לפיד בר-דוד		

ימי נישואין

29/9	מופי ואברי גליק
2/10	קורין ותמיר שפרונג
3/10	ג'נט ואמיר נמנוב ליאת ואייל גולן
5/10	נטשה (ארנולד) ושחר כמרן

מזל-טוב!

בשבוע הבא ערב שמחת תורה, לא יצא עלון "דברי הכפר".

ניתן להמשיך לשלוח כתבות והודעות שיכנסו לעלון הבא שיצא ב- 3 באוקט.

שהיה לנו חת שמח ומוצרים שמחה. וימים נפלאים

של פצילות סוכות - בחסות המצד: טרי ודורית.

הנאה שלמה בחברותא בסוכה.

שנה.

ימים של תקווה

ה- 15 בספטמבר עבר ואנחנו עדיין עם שעון קיץ. ראש-השנה עבר ואנחנו עדיין תחת הרושם האדיר של תקיעות השופר, 100 תקיעות. עשרת ימי התשובה עברו, ימים של סליחה ומחילה. עשינו כפרות והתרת נדרים וקללות. קמנו לסליחות והגענו מוכנים ליום הקדוש, יום הכיפורים. יום שבו אנו מתענים ומבקשים מהקדוש ברוך הוא שיתחשב בנו ויסלח לנו על מעשינו הרעים. הוא יתברך, שומע את בקשותינו בעזרת התקיעה שמעלה את הבקשות מעלה מעלה. ולהזכיר לכולם שביום הכיפורים לפני תפילת "קול נדרי" אנו מבקשים רשות ומורשים להתפלל עם העבריינים, כשבעצם זה כולנו ואין אחד שהוא יותר או פחות, כולם שווים ביום ובשעה הזאת. ידוע שיום כיפור מכפר רק בין האדם למקום ואין הוא מכפר בין אדם לאדם ואדם לחברו. על כל אחד לבקש סליחה ומחילה באופן ישיר מחברו או בעזרת מכר מתווך.

האירועים מסוריה לפני החגים איימו לשבש לנו את אירועי החגים, אבל הכל נדחה בינתיים בגלל הרפיסות והנאיביות של אובמה שנפל בפח של פוטין. אבל מה שחשוב הוא שהשקט יימשך ונעבור גם את הסוכות בשקט ובשלום.

אנו בכפרינו זכינו בחברים טובים שמזה כ- 17 שנה מגיעים אלינו ומנהלים את תפילות יום הכיפורים.

זה לא עניין של מה בכך ולא מובן מאליו ומי שמושך את העגלה הזאת וקצת לפני שתש כוחו הוא **אלק קולינס**, שיהיה בריא ובעזרת **ציון דוארי** שיצר את הקשר. גילוי נאות - אמנם חסר לי מאוד הנוסח הספרדי של התפילות והסליחות, אבל מאז שהתחלתי להשתתף בתפילות כאן הפכתי ל"אשכנזי" מן המניין, וכל הפיוטים לנוסח התפילה שגורים בפי כאילו מילדות. המועדון שהופך לעת הזאת לבית-כנסת מתמלא בהמון רב שבא לשמוע ולקחת חלק בתפילות, בעיקר בתפילת ערב כיפור ובמוצאי כיפור. הכיף הכי גדול הוא לראות את כל הילדים מתקבצים לפני התיבה בסיום התפילות ולשמוע את תקיעת השופר של **גבי אורן** שמסיימת את הצום, והצליל ההוא אדיר ונעים לאוזן ויגיע גם שם למעלה ונזכה לגמר חתימה טובה. לצערי משהו אישי.

לא רק צליליו הענוגים של השופר עדיין מהדהדים באוזני, אלא גם צלילים צורמים של דיבור שלא מתאים לאוזני, גם צלילים צורמים של דיבור שלא מתאים ומכבד את אומנם ואת המקום הזה ובמיוחד לא ביום המיוחד הזה שבו אמרנו שיש לנו רשות להתפלל עם העבריינים.

השנה הגיעה אלינו קבוצה נוספת, בעצם אבא וחמישה מבניו מגוש עציון, אנשי חב"ד שתגברו אותנו בתפילות. ציווי אלוהי זימן אותם אלינו ודווקא כאן, במקום הזה וביום המיוחד הזה נשמעו קולות בגנותם והם נחשדו כ"שחורים חרדים",

ונגיד שכן, אז מה רע בזה. בית-כנסת הוא מקום שמכבד את כולם וכולם שווים. אני כעסתי והתביישתי לשמוע את אותן אמירות בגנות אותה משפחה שסיפור הגעתם לכאן הוא מופלא ועוד יסופר בהזדמנות אחרת, או שתפנו אלי ואשמח לשתף אתכם. חשוב שנדע שלא כאן ולא בשום מקום אין להדיר אנשים בגלל צבע עורם, לבושם, דעותיהם ומאיזה זרם דתי הם מגיעים. לאחרונה יצרו איתנו קשר אנשי חב"ד מצפת ורצוי שתדעו שיש בחב"ד מדור חב"ד קיבוצים. בראש-השנה הם באו לעזור לנו בתפילות, שאם לא הם התפילות לא היו מתקיימות.

סליחה מכולם, שיהיה לנו חג-סוכות שמח וגמר חתימה טובה.

פירוורי ארבעת המינים

**** חג הסוכות נקרא גם חג האסיף ובהקשר זה ולצורך זה החלה לפעול הגינה הקהילתית באיזור שבין התלתון לגנון שחף, בהדרכת אורה המר ואורן הלוי. כל משפחה שנרשמה תקבל ערוגה והיא תטפל בה בליווי צמוד של מדריכים. הרעיון הוא להיפגש עם כמה שיותר חברים. שיהיה בהצלחה. בחג שבועות יביאו את הביכורים מהגינה.**

**** ומהמפגש ליד הערוגה ל"מפגש" ליד המכבסה, הוא "המפגש", ושיפי מוסרת שבחודש אוקטובר "חודש הזקן הבינלאומי", (מי רוצה להעיד על עצמו שהוא זקן?) יתקיימו פעילויות מטעם המועצה גם אצלנו בשיתוף עמותת ותיקי הגליל.**

**** נמשיך למפגש עם אילת מרום מהחינוך, (אולי בפעם האחרונה) שמוסרת שהוקמו סוכות מהודרות ליד כל בית ילדים בשיתוף של ההורים והילדים ובעזרת צוות הנוי שהביא את הסכך לסוכות והתוצאה: סוכות לתפארת.**

**** בתלתון הבוגר בהדרכת דורון מרום ותומר ברזילי ובעזרת המדצ"ים נפגשים ועסוקים בבישולים ואפיה, טיולים ומשימות במסגרת חופשת (שוב) סוכות. יצאו גם למסע לילי "גלילילה" ברחבי הגליל.**

**** בתלתון הצעיר בהדרכת רונית הרמץ ואילן מדינה והמדצ"ים יצאו למשחק דגלים, "חפש את המטמון" - 4 המינים באבוקדו. גם פרויקט חדש "בונים קיבוץ" באדיבות המועצה באילת-השחר.**

**** בנעורים בהדרכת זיו נוי ותום גרשמן עסוקים בהקמת סוכה, הכנת פויקה, חוג כושר, ירידה לירדן. את קבלת החג יערכו במצפור בפארק. בין לבין נהנים מהימים האחרונים של עונת הרחצה בבריכה. המשך חופשה מהנה.**

**** נמשיך במסע המפגשים כן ירבו ונספר לכם על מפגש מרגש של אביטל ואורי עם שני שובל, הבן שהגיע לביקור קצר, לסדר את ענייני הויזה לקראת חזרתו לעבודתו בארה"ב, ביקור מהנה.**

**** מפגש מרגש לדגלס ושמחה לפגוש את אורלי שהגיעה לביקור. ברוכה הבאה.**

**** מפגש משמח ומרגש צפוי לנו כשנפגוש מחדש את הלוח האלקטרוני ששב אלינו מסיור מקיף גלקסיה ובתקווה שחזר משודרג יותר.**

**** מפגש לזכרו יתקיים ביום חמישי, 19.9.13, חג ראשון בשעה 15:00, טורניר כדורגל לזכר צביקה קורנבליט, הכינו קבוצות ובואו מכל הגילאים. מוזמנים גם לבוא לעודד.**

**** "כי האדם עץ השדה". בשבוע שעבר נפגשנו בבית העלמין ללוות את החבר אדם בן חנוך, איש שאני ראיתי בו את סמל היושר והענווה, את חוכמת החיים, כוח הרצון. הוא הצדיק את האמרה: "דרך ארץ קדמה לתורה". יהי זכרו ברוך. כמו שבחייו הוא לא אהב להטריד אף אחד, כך גם במותו, כאשר בחר או משמים בחרו בשבילו ללכת לעולמו דווקא לפני יום כיפור, מכיוון שיום כיפור מוציא מאבלות ואין צורך בשבעה ובשלושים. איש צנוע.**

**** היות ואדם אהד את קבוצת ארסנל ואהב כדורגל ולא פעם התעניין מה קורה עם קבוצתי האהודה מכבי תל-אביב, אני מרשה לעצמי לעבור לענייני ספורט לאחר אזכור שמו. נתחיל בזה שגם במונדיאל הקרוב ישראל לא תשתתף ונחפש לאהוד אחת מהקבוצות המשתתפות: ברזיל, הולנד, גרמניה, ספרד, אנגליה, איטליה או ארגנטינה.**

גם בכדורסל ישראל לא תשתתף במשחקי היורו. בטניס לא עלינו לבית העליון ונשרנו לבית התחתון. בכלל בארץ מתמקדים בכסף ולא בספורט ובהישגים, להוציא מהכלל ספורטאים יחידים.

ביום שני אבי ר' ואני נכסוס ציפורניים עד לסיום המשחק בין מכבי ת"א למכבי חיפה. לא משנה מה תהיה התוצאה, העיקר שת"א תנצח!...

**** רחלי פוקס המירה את ניירות הנהלת החשבונות ב"הבונים" בנייר פרגמנט ופתחה יזמות עסקית של אפיית עוגות בעזרתה של קרני. הריחות שעולים מבית משפחת פוקס משגעים לי את הבטן והשכל. אבל למען הצלחת העסק ושגשוגו אני סובל בכיף ומפרגן על היוזמה. ומי שהזמין כבר יש לו על מה להסתמך. ומי שלא, מוזמן להתקשר לרחלי ל: 4858 ולהזמין. לא לעקוף ולא לדחוף יש מספיק לכולם. בהצלחה ותיהנו.**

****** שוב אנחנו לפני חג ושבת והפעם נוסיף על הברכה, איש תחת גפנו ותחת תאנתו שכל איש יישב בסוכתו או בסוכת חברו או שכנו או בכל סוכה שיחפוץ, כי זאת מצוות האושפיזין. ובנימה פיוסית זו אסיים, לא לפני שנבקש:

מה שהיה היה, העיקר להתחיל מהתחלה ושיעבור הכל ממול.

הדלקת נרות ערב חג יום רביעי: 18:11,

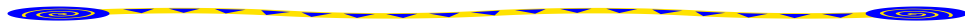
יציאת החג: 19:17

ערב שבת כניסת השבת: 18:09

יציאת השבת: 19:15

חג~שמח, שבת~שלום וגמר חתימה טובה.

ש ב י

יום כיפור יום לא כל כך נורא

'הימים הנוראים' הם נקראים ובשבילי בכלל לא נורא. להט החום מתחיל להתפוגג והחצב נראה בארצנו, מפתיע בפתאומיותו כבכל שנה. יומיים של משפחה וחברים, ברכות, תקוות ומשאלות כל כך מתוקות שאפילו אפשר להתפתות ולהאמין שתתגשמה.

ואז הפוגה והנה, יום הכיפורים, אחד החגים היפים והאהובים עלי. הוא כולו שלי. אין אורחים, אין מתדפקים בדלת ואין הכנות קדחתניות של בישולים. במשך השנים היום הפך בשבילי למעין בדק בית, תרתי משמע, עם חלוקת שעות אחרת וקצב שונה.

אני עוברת על ערמות העיתונים והניירת שהתאספו על המדפים וחיכו 'לרגע שיהיה לי זמן'. מה לשמור ומה לזרוק ומה חשוב ומה לא? אז עוברים לפנים הארונות עם התכולה שיש בהם – אוסף תמונות שההורים הורישו לי ואני – יכול להיות? האדם היחידי בעולם שמכיר את הדמויות המצולמות בצבע חום ובלבן דהוי. ושלא תחשבו שאני תמיד מזהה אותם. החלטות, החלטות. מה לעשות אתם? מי יישאר ומי ייזרק לפח? מי נזכר ומי נשכח? יש לי קופסאות מלאות במכתבים שנשלחו על ידי אנשים אהובים מילדותי, מהתבגרותי, ורק מעט מזיקנתי. כי מאז עידן המחשב, כל האהבות עלו לסייבר ספייס ונשמרו שם או בלב בלבד.

ואני, עטופת רוגע ומוזיקה יפה ברקע, עוברת על הזיכרונות ומהרהרת ב'אהבנו, בילינו, גרמנו, דיברנו יופי. הלהבנו, ויתרנו.....וכן הלאה.

היה טוב? היה שווה? היה מה ללמוד מחוויות חיי? האם יש מקום לאיזו שיחת הבהרה עם מישהו שחשוב לי?

. גדלתי בבית מסורתי וחם. הוריי שמרו חגים ואורך חיים יהודיים. הכל התנהל ברוח נוחה ולא הייתה כפייה דתית. בבוקר של יום הכיפורים הלכתי ברגל עם בני המשפחה לבית הכנסת, לבושים בבגדי חג יפים, ואני עם כובע אופנתי על הראש וכפפות לבנות ביד.

סבא היה יהודי מכובד וחרדי. אצלו בשטיבל הקטן שם הוא התפלל, כשכולם כרעו ברך סבא היה משתטח פנים ארצה על הטלית הגדולה שלו הפרושה על הרצפה, והצעירים שהקיפו אותו עזרו לו לקום על רגליו בתום התפילה. בבית הכנסת שאנו פקדנו, הייתה מקהלה מפורסמת והתפילות היו חוויה אמנותית. כילדה חשתי באווירה של קדושה ויראה וכגדולה צמתי מגיל שתיים עשרה. נהניתי מההשתתפות בשירה שהובילה המקהלה - קול אישה כן נשמע אצלנו אבל לא מהמקהלה.

גם אז הייתי חברה בתנועת נוער חלוצית וזה לא נראה לנו כסתירה, שבמפגשים של התנועה דגלנו באידיאולוגיה הסוציאליסטית אנטי דתית. ומאידך לבשנו הדר והתלוונו להורינו בהליכה לתפילות של הימים הנוראים. עליתי ארצה יחד עם חברי הגרעין שלי ובאנו לקיבוץ שנוסד על ידי חלוצים בריטיים עם רקע תרבותי משותף, אך אלה התבגרו והתנסו, ויום הכיפורים היה יום חופש מעבודה עם שלוש ארוחות רגילות בחדר האוכל, ואחת נוספת - ארוחה מפסקת, לחופן החברים שעדיין צמו וקראו תפילות במועדון החברים. אל הקבוצה הזאת אני הצטרפתי כמה שנים טובות, עד שמצאתי את עצמי לא בנוח עם העובדה שבגלל הקדושה שלי כביכול, חברים אחרים מכינים לי אוכל מיוחד בסיום הצום ובכלל למי אני מתפללת ומה טעם הדבר? ולכן הפסקתי לצום וללכת לתפילות.

נערה הייתי וגם זקנתי ועכשיו לא אכפת לי מה שאנשים אומרים. בערב יום הכיפורים אני אוכלת בבית ארוחה מפסקת שאני הכנתי ושוב אני פוקדת את התפילות במועדון, עם מספר הולך וגדל מדי שנה של חברים זקנים והרבה צעירים. אני לא שואלת אותם למה הם באים והם לא שואלים אותי, אבל אני מרגישה בתוך עמי ואחת מין העם. המנגינות מרגיעות אותי ולי נראה שיש תקווה בביטוי הקולקטיבי, כן 'אנו', אשמנו, בגדנו ודיברנו דופי'. אם יש אלוהים אזי הוא קודם אבינו ושנית מלכנו. לפי הכתוב הוא סלחן ובעל רחמים ומבקש שנדאג לעניים. אם היה לי אלוהים הייתי רוצה שאלה יהיו התכונות שלו. הקשבנו, ריחמנו, שיפרנו, תבענו צדק. זה לא יכול להיות רע, נכון?

שנה טובה וחג שמח!

שמחה ארנולד

ש י כ ת ה נ ו ע ר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

סרט הוליוודי...

הכול כבר היה מוכן מאחורי הקלעים
התפאורה הייתה מושלמת, מזג האוויר – מדהים!
השחקנים הראשיים העיפו בתסריט עוד מבט
צוות הצילום חיכה לפקודה: action!
והופתע לשמוע: cut!
הבמאי אמר שהוא צריך את אישור הסנט...
מבוכה רבתי בצוות ההפקה
עוד לא התחלנו וכבר הפסקה...
המפיק רותח, חבל לו על הזמן
כול דקה עולה לו הרבה כסף – ובמזומן!
הזהירו אותו שלהיכנס להרפתקה הזו, זה לא כדאי
השחקנים לא משהו... גם לא הבמאי...

תפנית חדה בעלילה:
מלודרמה פוליטית במקום סרט פעולה...
השחקנים צריכים ללמוד את התפקיד מההתחלה
הבמאי שמח, הוא הרוויח זמן
המפיק רותח, איזה באלאגן
שחקן חדש מתפרץ למרקע
מדקלם טקסט לא ברור, ועוד באיזה מבטא...
הבמאי שוב מנסה לצעוק: action! אך יוצא לו בקושי cut ..
ההשחקנים והניצבים מתפזרים לדרכם, לאיש כבר לא
איכפת...

המפיק לומד בזעם ת'לקח אך מעדיף לשתוק.
הבמאי חלש, השחקנים אדישים, הקהל רוצה סוף מתוק
הוא כבר מבין שהסרט הזה יהיה "פלופ"
עברו הימים בהם נאמר ש -
if you have to shoot, shoot and don't talk

mardep0157s
www.fotosearch.co.il

אבי

גִּינָה לִי גִינָה לִי חֲבִיבָה וְקִהִילְתִּיהָ

הגינה הקהילתית יצאה סוף סוף לדרך. שני מרכיבים לפעילות שלנו בינתיים: הקורס העיוני, והעבודה בשטח.

אבל לפני שאספר בקצרה על שני המרכיבים האלה, חשוב לציין את המרכיב החשוב ביותר של הגינה הקהילתית: **הקהילתיות!** עשרות רבות של אנשים שותפים: ילדים בגיל הגן ונערים, חברים מבוגרים, רובם סבים וסבתות. חברים ותושבים, תושבי ההרחבה, גברים ונשים, וכולם ביחד לומדים ועובדים.

אז קודם כל למי שלא יודע, לאחר דיונים שהתקיימו בהנהלה ובוועדת הישוב, נמצא האתר שבו תהיה הגינה הקהילתית. האתר נמצא בין פעוטון שחף לבין התלתון הבוגר, קרוב מאד לגן רימון ולנעורים. הקרקע שם אינה מן המשובחות והעמוקות (וזה בלשון המעטה), ולכן אנחנו בונים ערוגות מוגבהות. הקירות לערוגות נבנו מארגזים שקבלנו מהמפעל, ובמאמצים של הרבה ידיים, כאלה שהן מיומנות, וכאלה שלמדו בהזדמנות זאת להחזיק פטיש ביד, הארגזים פורקו והורכבו מחדש למסגרות לערוגות. את המסגרות האלה אנו ממלאים עתה באדמה (המון תודה **לגדי**, שדאג להביא את האדמה) ובקומפוסט (תודה **לג'קי** שסיפק את הקומפוסט). בשבועיים הקרובים נסיים להרכיב את הערוגות ולמלא אותן באדמה, ואז **אסף מסר** (הרבה תודה מראש), יתקין את מערכת ההשקיה, ובקרוב נתחיל לזרוע ולשתול. זאת גם ההזדמנות להודות **לקרן** (נונה) שמארכת אותנו במשתלה/מועדון/ בית קפה/ פאב/ פיש אנד צ'יפס שלה, ושאצלה תהיה גם המנבטה שתספק לנו שתילים.

ובכן, מה שמלהיב כל כך הוא העבודה המשותפת של כל כך הרבה אנשים זה לצד זה. מה שמלהיב לא פחות זה הקורס: ללמוד את סודות החקלאות האורגנית, וליתר דיוק את היסודות הראשוניים של ה- פרמה-קלצ'ר (פרמה = קבוע, קלצ'ר = תרבות וגם חקלאות) במלים אחרות חקלאות שמשמרת את מתנות הטבע הניתנות לנו. האדמה תאכיל אותנו, ואנחנו בתורנו, נאכיל את האדמה. בשיעורים שלנו בהדרכת אלכס קצ'אן מעמיר, אנחנו יושבים ביחד ילדי בית ספר ופנסיונרים ולומדים את העקרונות, שברובם הם חדשים לכולנו (לא יהיו מבחנים ובחנים, המבחן יהיה בטעמים של הירקות!).

בתחילת השבוע השתתפנו, **אורה המר**, **חנה מסר** ואני במפגש של גינות קהילתיות מכל רחבי הגליל העליון (בסך הכל ב-15 קיבוצים עד כה), ולמדנו להכיר את התרומה הגדולה שגינה כזאת נותנת לא רק למשתתפים בה אלא לכל הקיבוץ כולו.

בשבועות הבאים נמשיך לעדכן אתכם במתרחש בגינה שלנו ולהודות לכל המסייעים בידינו, ובינתיים אתם מוזמנים לבוא ולהתרשם. אפשר גם לעזור בעבודות ההקמה (כדאי להתקשר עם **אורה המר** היוזמת והמנהלת של הגינה, או עם **אורן הלוי** או עם **מעין פלמה**).

תמר וולפין

לוח מודעות

כפר הנשיא

FC

מועדון הכדורגל כפר הנשיא

שמח להודיע על פתיחת

בית הספר לכדורגל לעונת 2013-2014

****שלב א'- ילדי גן רימון וכיתות א'-ב'**

****שלב ב'-תלמידי כיתות ג-ה'**

ימים ושעות בתיאום מול ההורים

האידיאולוגיה:

יסודות הכדורגל, טכניקה, ביטחון עצמי, התנהגות בחברה,

חשיבה יצירתית, משמעת, התמדה וחריצות

האימונים מועברים במגרש הכדורסל בקיבוץ

ע"י יורם עומר- מדריך כדורגל מוסמך מטעם מכון וינגייט וזוכה מדליית

הזהב במשחקי המכביה בכדורגל

כשוער נבחרת ישראל- מאסטרס

מידע והרשמה בטל: 054-5654315

למכירה: אופניים לפעוטות, עם מוט הובלה. שושנה ש. טל. 4589

"אנט" – עוגות בנגיעה

כאן ניתן להזמין ממבחר העוגות המפורסמות והחדשות של רחלי.

עוגת מוקה, עוגת שוקוזים, עוגת גבינה אפויה, עוגת גבינה פירורים, עוגת שוקולד מלאת חטאים, עוגת פבלובה ופירות יער, עוגת תפוחים, פחזניות ועוד ועוד.

לקראת החג
ערב שבת אירוע חגיגי
חמותך קפצה לביקור
כשצריך להרשים
כשמגיע לך להתפנק
וגם סתם יום של חול

אנחנו כאן!

להזמנות: רותם

5602404-052

בפסטיבל הקרמיקה
בכפר ורדים

מציגה גם האומנית שלנו:

רונה אנגלסברג

כולם מוזמנים

נגיעות בחומר

ימים ראשון-שלישי 22-24 בספטמבר 2013
בשעות 11:00-18:00 ברחבת המרכז המסחרי בכפר ורדים

נתנה אב • איגור אוזקין • אינה אולישנסקי • רונה אנגלסברג • הילה אשורי • מיכל אשל
עינב בראון-שנזור • עינת גבע • סו גודמן • כרמית נח • אסנת האן • הייזק דינר • נורית דרייזין
גלית וייס • אנה כרמי • שיינה לוט • מרים מונק-סט • מיכל מינקוף • חנה נינו • עמית כוכב
עדנה פיורקו • צפרא פורת • חנה פלד • דלית פנחסוף אורן • אפרת פרגון • נורית ואורי רוטשילד
יעל רטיג • טל רטנר • מרים שטרן • ז'אנה שמונוב • חמי שפירו • שרית שרף

חטת "סיפורי בדים" יד שנייה המרכז המסחרי, קומה 2	גלריה אמני הכפר ומרכז מידע הצריף הירוק בשעות הפסטיבל	גלריה טל "עוד חרוז אחד" מציירות לאה גולדברג 11:00-14:00	גלריית הספרייה בבי"ס קשת "פינות ופרטים" תערוכה קבועת של אמני הכפר ראשון-שני 22-23/9 9:00-18:00
---	---	--	---

הרכבי נגינה של מרכז המוסיקה • תזמורת הזמר מעלות כפר ורדים • פעילויות לילדים

שמי **הדס פורת**, אישתו של ברי ואמא של שחר המתוק.
 אני **קונדיטורית** ועוסקת באהבה גדולה במקצוע האהוב עלי..
 אתם מוזמנים לטעימות של העוגות והמתוקים שלי כדי שתתרשמו
 ותתאהבו ותוכלו להזמין בהזמנה אישית כל קינוח שחשקה בו
 נפשכם.
 ביום שני ה- 23/9/13 בשעות 9:00 - 12:00 בגינה של נווה נחכה
 לכם באהבה.

הודעה
 לכל הבנים והבנות קוראי דברי הכפר
היום הפתוח לבנים נדחה ל 25.10.13
 מקווים לראות אתכם
 הנהלת אגף רווחה

כולם מוזמנים!
פסטיבל שאנטי-חי ושוק קח-תן
 אצלנו בסוכות במשק ילדים ביום שבת 21.9.21
 משעה 00:11 עד 00:15
תערוכת אומנים מקומיים מרהיבה
בסטודיו של מרקי
 דוכנים, יצירה, אוכל, מוסיקה, פעילויות.
 (נא להודיע לרג'י עם רוצים דוכן)
 נשמח עם תביאו לשוק או להביא לסטודיו של רג'י:
 כלי בית, חפצים, בגדים במצב טוב, ספרים, צעצועים, דיסקים ועוד...
 להתראות, רג'י 4569, מיכי 4714

הלוח האלקטרוני שלנו חזר לתפקד.
אפשר לשלוח הודעות לפרסום לרותי מרכס.
כדי למצוא אותו בטלויזיה צריך לחפש את התחנה.
תודה וגמר חתימה טובה.
רותי

החוג לספרות

החצבים כבר פורחים, והנה מתקרבת לה תקופת "אחרי החגים", ואנו מתחילים מחדש לקרוא פנינים מהספרות העברית הקלאסית, החדשה, וזאת שביניהן.

מוזמנים כל מי שהשתתף ומשתתף בחוג, ומוזמנים גם משתתפים חדשים. אפילו מי שלא קל לו כל כך לקרוא את הטקסטים בעצמו, יכול להקשיב ולשמוע את הסיפורים, ולהשתתף בשיחה. אפשר גם לנסות ולהתנסות, בלי התחייבות. המפגשים יתקיימו בימי ג' בשעה 17.00 ב"מפגש".

הפגישה הראשונה ביום ג' 1.10.13

תכנית חג סוכות

ביום רביעי ערב חג ה 18/9/13 בפאב מהשעה 20.30

ביום חמישי חג ראשון 19/9/13 הטורניר מתחילים ב 15.00

ערב פנקייק אצל שרה מוזמנים החל מ 18.00

ביום שישי ה 20/9/13 בפאב הופעה של להקת יוללה

ביום שבת ה 21/9/13 הפישפשנטי במשק ילדים מהשעה 11.00

אחה"צ החל מ 17.00 אנחנו אושפיזין בהרחבה

יום רביעי ערב שמחת תורה ערב מרקים וג'אז בבית משפחת רוזנקרנץ
החל מהשעה 18.00

יום חמישי שמחת תורה ה 26/9/13 נפרדים מהברכה מהשעה 11.00

חג שמח מצוות החג

12.9.2013

השבוע: זוכרים את הנופלים, דיור, מחכים לנשיא, מברכים את חלי, ועוזרים בשדרות

במלאת 40 שנים למלחמת יום הכיפורים מפרסם סניף הקיבוצים של 'יד לבנים' בניהולה של **ד"ר אירית בר נתן**: במלחמה ובתקופת שהות צה"ל במובלעת הסורית נהרגו 470 לוחמים בני התנועה הקיבוצית וחבריה, מ-167 קיבוצים ברחבי הארץ. **איתן ברושי** מזכ"ל התנועה שהיה קצין בחטיבת גולני אומר המדינה כולה שילמה מחיר כבד. מספר הנופלים מהקיבוצים מלמד על מיקומם של בני הקיבוצים ביחידות הלוחמות, בחזית הלחימה. בימים אלה אנחנו זוכרים את הנופלים כולם ומחבקים את המשפחות השכולות".

להסיר מגבלת הגודל: התנועה הקיבוצית מובילה מהלך של ביטול החסמים על כמות יחידות הדיור בקיבוץ. הצעד הראשון במהלך התרחש השבוע שפגישה עם **בית שוורץ** ראש מינהל התכנון במשרד הפנים. ה'צוות קיבוצי' בפגישה כלל את **איתן ברושי**, עו"ד **מיכי דרורי**, **בארי הולצמן**, **רפי עשת**, נציג המועצות האזוריות, ונציג קיבוץ מעגן מיכאל- קיבוץ שהגיע לקצה מגבלת הגודל שאושר לו בתמ"א (תכנית מתאר ארצית) 35. **שוורץ בירכה על עמדת התנועה לאפשר לקיבוצים לגדול ולהתרחב, התחייבה לשחרר אישור הגדלת מספר יחידות הדיור ל-20 קיבוצים שביקשו וקיבלו הרחבה לתמ"א, והצהירה בתגובה לנושאים שהעלה 'הצוות הקיבוצי' שייבחן נוהל חדש- קצר יותר וגמיש- של הפניית בקשה מקיבוץ לתוספת יחידות דיור, תבחן שאלת 'התעסוקה החלופית' והסדרת עסקים זעירים בקיבוצים, ואת תמיכתה בכך שהתכנית הלאומית לחקלאות ולכפר תידון בממשלה ולא במוסדות התכנון בלבד.**

צ'אנס לשלום: התנועה הקיבוצית מצטרפת לתנועות, מפלגות וארגונים השותפים להפקת עצרת הזיכרון ליצחק רבין, במלאת 18 שנים להירצחו. העצרת המרכזית מתוכננת להיערך **במוצאי שבת 2 בנובמבר**, בכיכר רבין בתל-אביב, בארגון משותף של "מטה הרוב" ועמותת 4 בנובמבר. השנה תתקיים בעצרת כשברקע מתנהלות שיחות ומשא ומתן עם הרשות הפלשתינית, ולכן מצפים המארגנים ש'מחנה השלום' הישראלי, ובתוכו חברי קיבוצים, יתגייסו בהמוניו ויבוא לעצרת, וייתן בכך רוח גבית ליצירת אמון מחודש בין הצדדים, ולקידום הבנות במשא ומתן המורכב בין הצדדים.

נשיא המדינה שמעון יפתח את כנס הנהגות הקיבוצים: 300 ממלאי תפקידים בכירים בקיבוצים נרשמו עד אמש לכנס הנהגות הקיבוצים, שיתקיים בקיבוץ מעלה החמישה, וימשך שלושה ימים, בין 8 ל-10 באוקטובר. ההשתתפות עולה 500 ₪ בלבד, והיא כוללת לינה ואירוח מלא. חשוב למהר להירשם ולהבטיח מקום, מספר החדרים מוגבל. בתכנית: מפגשי עמיתים ורעים, מופעי בידור, חוגי דיון ושיח על אתגרי מנהיגות הקיבוץ והקליטה, ממשבר לצמיחה, יחסי הקיבוץ והתעשייה, דרכי שמירה וחיזוק הערבות ההדדית, שילוב קהילות בקיבוץ, והרצאות, ביניהן של השר לשעבר דן מרידור, העתידן פרופ' דוד פסיג על צפונות העתיד בארץ ובעולם, מנכ"ל רשות מקרקעי ישראל בנצי ליברמן על היחסים עם הקיבוץ, ורשם האגודות השיתופיות מירון הכהן יפרוש משנתו ויעדכן בהחלטות עקרוניות שקיבל לאחרונה. הרשמה בטלפון 03-6925245

בהצלחה: חלי זלינגר, חברת קיבוץ כפר מנחם שנכנסה לתפקיד מנהלת מדור הגיל הרך במחלקת החינוך. היא תעבוד מול צוותי חינוך בקיבוצים, במועצות, בתנועות 'אחיות', וגורמי

מדינה. זלינגר, נשואה לעודד ואם ל-3 בנים, ניהלה את מערכת החינוך החברתי-קהילתי בקיבוצה, חינכה בתיכון צפית ובשנים האחרונות ריכזה את תחום ההדרכה וההשתלמויות באגף הדרכה בפנימיות ובכפרי הנוער במשרד החינוך. חלי זמינה בכתובת cheliz@tkz.org.il ובטלפון 2218063-052

סולידריות: ערב ראש השנה הצטרפה התנועה הקיבוצית למפגן תמיכה וסולידריות עם 55 עובדי מפעל נגב טקסטיל בשדרות, שהפגינו בשערי המפעל כנגד סגירתו לאחר החגים. איתן ברושי מזכ"ל התנועה ויואל מרשק מרכז מחלקת המשימות, ועימם אלון שוסטר ראש מועצת שער- הנגב וחברי קיבוצים, התייצבו עם ראש העיר שדרות דוד בוסקילה, ועשרות עובדי המפעל. קיבוץ יד- מרדכי תרם צנצנות דבש במתנה לכל הפועלים. בראשית השבוע הגיע עדכון ממנהל המפעל ובפיו בשורה לפיה גובש מתווה הבראה לו שותפים משרד הכלכלה והמסחר, האוצר והתאחדות התעשיינים.

תרבות: המטה לתרבות יקיים סדרת מפגשים אזוריים של רכזי התרבות בקיבוצים. מפגש עמיתים, המלצות וטיפים, היכרות עם הקיבוץ המארח ופעילותו התרבותית, הצעות לפעילויות ועוד. לדרומיים: בקיבוץ שדה בוקר, 30.9 במועדון החברים, בדגניה א' בתאריך 1.10 בין השעות 09:00 ל-14:00, ולמחרת בקיבוץ גן שמואל, באותן השעות. פרטים- ריקי רז 050-5493319

קדם- טירונות: זוכרים את המושג 'מחנה עבודה'? גרעין צופים של 18 חבר'ה בוגרי שנת שרות שעתידים להתגייס לצה"ל באמצע חודש נובמבר מבקשים לתת בו ממשות, לזמן קצר. הם מחפשים קיבוץ, בו יוכלו לעשות 'מחנה עבודה' של שבועיים בחודש אוקטובר או תחילת נובמבר. הם פנו לעופר רימון ממחלקת המשימות, שאחראי על הקשר עם תנועת הצופים, באמצעותו הם מקווים לאתר קיבוץ ולבוא לעבוד. עופר גלגל את הפנייה לפתחי והנה היא מתפרסמת. מוכנים ? טלפנו לעופר 052-5013060

• **אשמח לתגובות והערות בכתובת dover@tkz.co.il שנה טובה וחתימה טובה.**

אביב לשם

דובר התנועה קיבוצית

אנא במטותא

דרושים בדחיפות כותבי פירורים לעלון. הזדמנות להראות

את כשרון הכתיבה שלכם – לרשום את החדשות, לברך....

כל מי שאיכפת לו שהמדור ימשיך שיקום ויבוא ויכתוב.

שמחת תורה

עיקר משמעות החג הוא בסיום הקריאה בחומשי התורה חז"ל קבעו כי "עושין סעודה לגמרה של תורה" (קהלת רבה א').

בתורה נאמר על היום השמיני של סוכות: "וביום השמיני עצרת תהיה לכם". ואז לא יושבים יותר בסוכה אלא נכנסים ואוכלים בבית וחוגגים יום חג הנקרא "שמיני עצרת" - על שם הפסוק "וביום השמיני עצרת תהיה לכם" שמיני שהוא עצרת - הינו יום חג. ביום זה אין מצווה מעשית מיוחדת, לא לולב לא אתרוג לא סוכה ולא מצה, אלא חג שבו עם ישראל שמח בה' וה' שמח בעם ישראל.

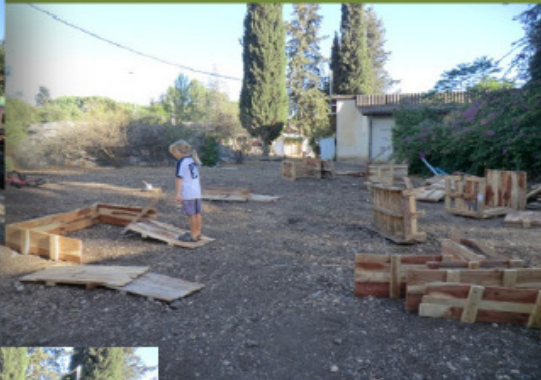
להזכירכם.

בשבוע הבא ערב שמחת תורה, לא יצא עלון "דברי הכפר".

הפינה הויזואלית

פרוייקט "גינה קהילתית"

מתחילים מ"שממה"

משתתפים
בפרוייקט
חברים ילדים
תושבים
בקצור, כולם

וכל זה בערב אחד

ולסיום היום הראשון

Village Voices 20.09.13

Yfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 3 - #38

SUCCOT - TABERNACLES

(Due to the Holiday (Simchat Torah) there will be no paper next week!)

Have Very Happy Holiday !!

Village News: Yom Kippur has been and gone and we're still on Daylight Savings Time (a first!). The prayers were held in the Club Room with our own Sefer Torah - housed in Eric Lynton's beautifully crafted wooden box. Before the prayers begin we are reminded that we are allowed to pray with 'criminals' - but the meaning is that we are all in some way criminal and so collectively take on self acceptance of ourselves and our fellow man as beings who have every imaginable fault.

The prayers are between Man & God, but each individual is expected to do his own soul searching and mend any outstanding breaches with his fellow man before that.

For the past 17 years we have had people from Mitzpe Netufa come and pray with us, supplanting our own small community of people who know and follow the traditional prayers. People come mostly for the Kol Nidre service and the closing service the following day. Alec Collins, with Tzion Doari's help, has been managing to organize the partnership (though I personally miss the Sephardic prayers), with Alen Easton singing as hazan and Gabi Oren blowing the Shofar (Ram's horn).... This year we also had another group of what appeared to be 'ultra orthodox': a father and five of his sons from Gush Etzion, at the behest of Tzion who thought we may be too light to carry a minyan (10 adult males). A synagogue is supposed to be a place of worship for all, with no prejudice...and so it was!

Chag succot is also known as the harvest festival and the community garden has taken off big time. With Orah Hammer and Oren Halevi as mentors, every family that requested a furrow was granted one and now we'll now see what this new harvest season will bring. The idea is to bring as many as possible members

of our community (and their children) into the activity and promote better land husbandry and community spirit.

Shifi (Mifgash) tells us that October is officialy Senior Citizen month. There will also be several activities planned with the Regional Council for this too.

Ayelet Merom, our outgoing Education Manager, tells us that a communal Succah (Tabernacle) was erected in between the childrens houses, with the help of parents, children and the gardening team that brough the thatching. They children, parents and councellors then spent time beautifying the place.

Doron Meron and Tomer Barzilai as councellors, together with Youth Guides, will be taking the older grade schoolers for a night out in the Galilee. They are also handing the cooking, baking and other things necessary for organizing it.

Ronit Harmatz and Ilan Medina, together with their Youth Guides, are taking on activities for the younger grade schoolers. They will search for treasure (the Four Species) in the avocado orchard and 'build a kibbutz' - an activity sponsered by the Regional Council.

The adolescent's concellors, Tom Gershman and Ziv Noy, are currently building a succah with their group, doing fitness exerecises and going down to the Jordan with them. They should have a great time over the holiday!

Avital Shuval and Uri Shuval had a visit from son, Shani, who came to get his working visa straightened out before returning to the USA. Hope they all had a good time together.

Orly Arnold also popped over from South Africa for a visit with her parents, Simcha Arnold and Douglas Arnold.

And we all has a pleasant surprise this week when the electrolic notice board was announced as up and running again!

Thursday 19.09 at 15:00 we will hold the traditional soccer match on the dining hall lawn, in memory of Tvika Kornblitt Z"L.

Racheli Fuchs, who left the accounting department of Habonim, has opened a small business, with daughter Karni Fuchs, and is happily baking cakes and cookies. Of course the aromas emanating from their house are enough to drive you wild. People who have already purchased from them say that quality is high and we hope they have fun doing it and make a go of it. For orders call: 4858.

This being succoth, it's time to have meals outside in the succah and visit around with the neighbors. This is once again, a chag, followed by shabbat and again next week. Have a great weekend.

Holiday Candle lighting is at: 18:11 the holiday finishes at: 19:17

Shabbos Candle lighting is at: 18:09 Havdallah is at 19:15

Have a great weekend!

Shabi

Commemorations:

29.09.77	Mr. Yitzhak Stikowski	בתשרי תשל"ח	י"ז
02.10.85	Chaim Giladi	בתשרי תשמ"ו	י"ז
25.10.48	Leon Lightman	בתשרי תש"ח	כ"ב
29.10.86	Hilary Kaplan	בתשרי תשמ"ז	כ"ו
07.10.82	Mrs. Ray Levart	בתשרי תשמ"ג	כ"ז
25.10.03	Renee Tenna	בתשרי תשס"ד	כ"ט
06.10.75	Mrs. Lucy Aptroot	בחשון תשל"ו	א'
19.10.09	Blanche Levi	בחשון תש"ע	א'

Anniversaries:

22.09	Shulamit & Johnny Frank
27.09	Tal (Kendal) & Yair Ashkenazi
28.09	Margaret & Ohmre Kopf
29.09	Muffy & Avri Glick
02.10	Corinne & Tamir Sprung
03.10	Janet & Amir Nemenov
	Liat & Ayal Golan

05.10	Netasha (Arnold) & Shachar Camran
-------	-----------------------------------

Birthdays:

22.09	Eldad Lifschitz	23.09	Keren Lippa (Epstein granddaughter)
24.09	Kenny Whitham	25.09	Gal Levine (granddaughter)
	Andrew Simons		David Ian Kopf (Hart/Ben-Avi g/son)
	Sela Blumenthal (Glick grandson)	27.06	Corinne Sprung
	Keinan Ehrenberg (grandson)		Talit Omer
	Anir Gilboa (R.Cohen grandson)		Yaara & Eitan Weissbecker
	Michael & Mia Forster (twins g/c)	28.09	Amit Chait
	Noah Forster (grandson)		Amit Dadush
	Inbar Souisa		Noa Katz (Y.Katz g/d + R/Cohen g/g/d)
29.09	Shosh Epstein	30.09	Shani Blumenthal (Glick granddaughter)
	Yair Doari		Daniel Shor (Jackson grandson)
01.010	Tal Shuval (grandson)		Nimrod Solomon (grandson)
	Dalia Zaltzberg		
03.10	Udi Valler (R.Choen grandson)	02.10	Maayan Cohen (Ruti Marks g/daughter)
05.10	Ziva Molina		Lapid Bar-David
	Moriya Mimran (Nemenov g/d)	04.10	Yavin Ben-Reshef

NOTICES

SUCCOT PISHPISHANTI FESTIVAL

Shabbat 21.09 at the Children's Farm

From 11:00 - 15:00

Local Artist Exhibition at Marky's studio

Coffee house, Give & Take Market & more

Anyone wishing to open a kiosk is asked to contact:

Reggie - 4569

HADAS PORAT - CONFECTIONAIRE

Monday, 23.09 - 9:00 - 12:00 Tasters Choice in Noona's Garden
Come along and taste home made confections prepared with love....

BAKERS DELIGHT

Karni Fuchs / Racheli Fuchs

Cakes, cookies and more. Call 4858 or 052-5602404

CARAMICS FESTIVAL - KFAR VERADIM

Rona Englesberg will be showing her works too.

Sunday 22.09 - Tuesday 24.09 from 11:00 - 18:00

EVERYONE INVITED

ELECTRONIC NOTICE BOARD

Is up and running!

Please leave messages with Ruthy Marks: 4528

HEBREW LITERATURE CLASS

Re-starting of classes at the end of the holidays

First meeting scheduled for Tues: 01.10.13 at 17:00 in the Mifgash

NEEDED - WRITERS

Our local 'paper' is seeking new writers to share
our weekly seeking of news. Interested? Please contact:
Shoshanna Sharkey or one of the other writes: Ari, Shabi, Avi R.

Cut along line

Cut along line

Cut along line

VILLAGE VOICES - DIVREI HA'KFAR

Dear members & residents,

As noted at the last meeting of the steering committee, we are entertaining a suggestion to publish **only the digital edition** of our village news.

Amongst the options listed below please mark your preference and return the form to Dani in the main office. If this form is NOT returned, we will presume that you are uninterested in receiving our news(paper) at all.

Name: _____

Email address: _____

☐ Printed edition ☐ Digital edition ☐ Not interested

Holiday Schedule:

Wednesday	18.09	Pub	20:30
Thursday	19.09	Soccer Tournament	15:00
		Pancake evening in Sara's succoth	18:00
Friday	20.09	Pub - The Lulala Singers	?
Saturday	21.09	Pishpishanti - Children's Far,	11:00 - 15:00
		Visiting Succoth - New Neighborhood	From 17:00
Wednesday	25.09	Soup and Song (Jazz) Rosenkrantz	From 18:00
Thursday	26.09	Simchat Torah - Closing of the Pool	From 11:00

FOR SALE

Toddlers bike with push stick - call Shoshannah Sharkey - 4589

SOCCER SCHOOL - 2013-2014 season

Stage 1 - Kindergarten to 2nd grade:

Stage 2 - 3th - 5th grade

Dates to be decided with pupils and parents

Lessons: principles of soccer, techniques, self confidence, social behaviour,
Creative thinking, discipline, perserverance and diligence.

Coach: Yoram Omer - liscenced coach (Wingate)

More info and registration: 054-5654315

REMINDER: NEXT WEEK THERE WILL BE NO PUBLISHED PAPER!

ריכוז חגי תשרי

חוגגים את חגי תשרי בטרור!
נראה שכל יום יש משהו וזה פשוט לא נגמר!

את ערב ראש השנה חגגנו במשק הילדים באוכל (כמובן!) ...

...וריקודים

צום יום הכיפורים עבר בשלום למרות החום הכבד במיוחד!

ערב שירי רחוב
עם להקת "יו-לה-לה"

פסטיבל פישפשנטי המסורתי בדשא הפאב / משק ילדים

הגינה הקהילתית מתאימה
אף היא לסוכות

וזו תוצרת אפשרית מהגינה

אה...זה?
זה...סתם "שער"
שצדיקים יבואו בו"

ערב הפנקייקס המסורתי אצל
שרה דבולט

ערב מרקים (המסורתי אף הוא).

מאחר וערב זה במצב צבירה "עתיד",
התמונות כאן הן מ-2011

חג שמח ! דוד אלמן